

Arrest

nr. 126 014 van 23 juni 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 30 december 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 3 december 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 8 januari 2014 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 mei 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat S. HOOYBERGHS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker en zijn Belgische partner leggen op 21 mei 2013 een verklaring van wettelijke samenwoning af te Turnhout.

1.2. Op 13 juni 2013 dient verzoeker een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een burger van de Unie.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 3 december 2013 de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan

drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoeker op 3 december 2013 ter kennis wordt gebracht, is gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 13.06.2013 werd ingediend door:

[...]

Nationaliteit: Nigeria

[...]

om de volgende reden geweigerd:

Betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

De bepalingen van artikel 40ter zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft: 'de familieleden vermeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen; ...'

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste twee jaar met haar partner, zoals vereist door artikel 40bis, §2, 2° van de wet van 15.12.1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij elkaar tenminste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen of dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben.

Betrokkene legt volgende bewijzen voor:

- verklaringen op eer door derden. Echter, gezien een verklaring op eer niet op zijn feitelijkheid en waarachtigheid kan getoetst worden, kunnen deze niet in overweging genomen worden als bewijs van het duurzame en stabiele karakter van de aangehaalde relatie tussen betrokkenen.

- foto's dd. 09.11.2012, 26.01.2013, 16.06.2013 en 21.07.2013; telefoongegevens (augustus 2012-2013). Deze documenten tonen aan dat betrokkene en de referentiepersoon elkaar kennen sinds augustus 2012. Echter, ze zijn te recent om aanvaard te worden als afdoende bewijs van het duurzame en stabiele karakter van de aangehaalde relatie tussen betrokkenen. Immers, ze tonen niet aan dat betrokkene elkaar tenminste twee jaar kennen, of dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voorafgaand aan de aanvraag.

- ongedateerde uitnodiging voor een verjaardagsfeest. Aangezien dit document niet kan gedateerd worden, kan het niet aanvaard worden als afdoende bewijs van het duurzame en stabiele karakter van de aangehaalde relatie tussen betrokkenen.

Uit de gegevens uit het rijksregister blijkt dat betrokkenen minder dan één jaar ononderbroken samenwoonden op het moment van de aanvraag.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging de Belgische onderdaan moet aantonen 'dat hij over behoorlijke huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in het artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, afdeling 2 van het Burgerlijk Wetboek en over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. '

Het K.B. van 26 augustus 2010 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, tot wijziging van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, stelt dat de referentiepersoon het bewijs dient te leveren dat zij over voldoende huisvesting beschikt om betrokkene op te vangen.

Om te bewijzen dat de referentiepersoon in België over voldoende huisvesting beschikt dient zij het bewijs over te maken van het geregistreerde huurcontract van de woning die zij huurt als hoofdverblijfplaats, eventueel aangevuld met een gedetailleerde staat van het gehuurde goed, of van de eigendomstitel van de huisvesting waar zij woont. Het voorleggen van deze documenten creëert een onweerlegbaar vermoeden dat voldaan is aan de vereiste om over voldoende huisvesting te beschikken.

Als bewijs van voldoende huisvesting legt de referentiepersoon een hypothecaire akte voor. De eigendomstitel van de huidige woonst wordt echter niet voorgelegd. Bijgevolg heeft de referentiepersoon op onvoldoende wijze aangetoond over een behoorlijke huisvesting te beschikken.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het Al van betrokkene dient te worden ingetrokken."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van de artikelen 40bis en 40ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij licht het middel als volgt toe:

"De bestreden beslissing beroept zich op artikel 40bis en 40ter Vreemdelingenwet en stelt dat niet op afdoende wijze wordt aangetoond dat verzoeker en zijn Belgische partner een duurzame en stabiele partnerrelatie onderhouden, en anderzijds dat er geen bewijs van voldoende huisvesting werd voorgelegd.

EERSTE ONDERDEEL

De motivering van de bestreden beslissing werd niet toegespitst op de concrete situatie van verzoeker en zijn partner.

De bestreden beslissing vermeldt herhaaldelijk verzoeker als "zij". Ook zijn partner wordt vermeld als "zij". Aangezien beiden van het mannelijke geslacht zijn, is dit duidelijk foutief. Het herhaaldelijk voorkomen van deze fout toont aan dat het geen verschrijving of typfout betreft. (zie hoger aangeduide markeringen in de bestreden beslissing) Er wordt in de bestreden beslissing zelfs nooit verwezen naar verzoeker of zijn partner als 'hij'.

Tevens valt op dat herhaaldelijk in het enkelvoud wordt verwezen naar 'betrokkene', daar waar er in het meervoud 'betrokkenen' had dienen te staan. (zie hoger aangeduide markeringen in de bestreden beslissing)

De slordigheid van de bestreden beslissing toont aan dat er geen zorgvuldigheid aan de dag is gelegd bij het tot stand komen van deze beslissing.

De bestreden beslissing is op bijzonder slordige wijze tot stand gekomen en is een 'copy-paste zonder een concrete afweging naar de situatie van verzoeker en zijn partner.

De beslissing schendt dan ook de materiële motiveringsplicht.

TWEEDE ONDERDEEL

De bestreden beslissing verwijt verzoeker dat er geen bewijzen van voldoende huisvesting werden voorgelegd.

Verzoekers wettelijk samenwonende parnter, de heer [...], is eigenaar van de woning gelegen te Turnhout, [...]; in deze woning wonen zij samen.

De bestreden beslissing stelt dat de eigendomstitel niet zou zijn voorgelegd, maar wel een hypothecaire akte.

Verzoeker en de heer [...] zijn stellig dat ze zowel de eigendomsakte als de hypothecaire akte hebben voorgelegd bij de aanvraag dd. 13.06.2013. Allicht is er een vergissing gebeurd bij het kopiëren van de stukken door de gemeente.

Zelfs indien enkel de hypothecaire akte zou zijn voorgelegd, is het kennelijk onredelijk om te stellen dat er geen bewijs van eigendom wordt voorgelegd.

Immers, deze hypothecaire akte, die net zoals de eigendomstitel zelf een notariale akte is, vermeldt zeer duidelijk dat de heer [...] eigenaar is van de woning. Zie onder andere hypothecaire akte p. 8 onder titel 'Beschrijving van het goed' en 'Oorsprong van eigendom'.(zie stuk 3)

"Beschrijving van het goed

Stad Turnhout. derde afdeling:

Een woonhuis met aanhorigheden op en met grond gestaan en gelegen ter plaatse genaamd [...] gekadastraerd wijk O nummer 135/R/2, groot drie aren vijftig centiaren.

(...)

Oorsprong van eigendom

Voorschreven goed hoort de heer [...] toe ingevolge aankoop bij akte verleden voor ondergetekende notaris, met tussenkomst van notaris André Michielsens te Wijnegem op heden. "

Anderzijds kan er enkel een hypotheek gevestigd worden door de eigenaar van het onroerend goed.

Uit dit stuk blijkt dan ook afdoende dat de heer [...] eigenaar is van de woning. Door te stellen dat de referentiepersoon op onvoldoende wijze aantoont over een behoorlijke huisvesting te beschikken is de bestreden beslissing kennelijk onredelijk en schendt ze tevens artikel 40ter van de vreemdelingenwet. "

2.1.2. Artikel 40bis, §§ 2 en 4 van de Vreemdelingenwet, in samenhang gelezen met artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, voorziet in een verblijfsrecht van meer dan drie maanden voor de niet-Belgische partner van een Belgische onderdaan, op voorwaarde dat deze vreemdeling en de Belgische onderdaan een overeenkomstig de wet geregistreerd partnerschap hebben gesloten en zij een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele relatie hebben, zij met elkaar komen samenleven, zij beiden ouder dan eenentwintig jaar zijn, ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie hebben met een andere persoon, zij geen personen zijn als bedoeld in de artikelen 161 tot 163 van het Burgerlijk Wetboek en ten aanzien van geen van beiden een beslissing werd genomen op grond van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek en dit voor zover de beslissing kracht van gewijsde heeft verkregen.

Overeenkomstig artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2°, a) van de Vreemdelingenwet is het duurzaam en stabiel karakter van de relatie aangetoond:

"- indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;

- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

- ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;"

Artikel 40ter van de Vreemdelingenwet vereist verder dat de Belgische referentiepersoon beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen en over een behoorlijke huisvesting.

In een eerste motief dat aan de bestreden beslissing ten grondslag ligt, oordeelt verweerder dat het duurzaam en stabiel karakter van de relatie niet op een afdoende wijze is aangetoond, nu onvoldoende bewijs voorligt dat de partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag, elkaar tenminste twee jaar voorafgaand aan de aanvraag kennen en elkaar driemaal hebben ontmoet waarbij deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen of een gemeenschappelijk kind hebben.

Verweerder gaat in op de verschillende stukken zoals aangebracht door verzoeker ter staving van zijn verblijfsaanvraag, evenals op de redenen waarom deze stukken niet kunnen volstaan als afdoende bewijs van een duurzame en stabiele relatie. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen deze motivering zoals opgenomen in de bestreden beslissing niet betwist.

Wel uit hij kritiek op het tweede motief dat is opgenomen in de bestreden beslissing en dat inhoudt dat op onvoldoende wijze is aangetoond dat de Belgische partner over een behoorlijke huisvesting beschikt. Hij beperkt zich aldus tot een kritiek op een tweede motief dat door het bestuur werd opgenomen in de bestreden beslissing. De Raad merkt op dat het hier een overtollig motief betreft en dat de eventuele gegrondheid van een middel dat gericht is tegen een overtollig motief niet kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Een onderzoek van dit middel is niet noodzakelijk, daar een eventuele onregelmatigheid ervan niet van aard is om de bestreden beslissing aan te tasten. Verzoeker heeft dan ook geen belang bij dit onderdeel van het middel (RvS 23 januari 2002, nr. 102.836, RvS 30 oktober 2003, nr. 124.833). De vaststelling dat het duurzaam en stabiel karakter van de relatie niet is aangetoond overeenkomstig artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2°, a) van de Vreemdelingenwet, hetgeen verzoeker niet betwist, volstaat immers reeds om verzoeker het recht op verblijf van meer dan drie maanden te weigeren.

Verzoeker wijst nog op een aantal '*slordigheden*' die naar zijn oordeel met zich mee brengen dat de materiële motiveringsplicht en/of het zorgvuldigheidsbeginsel zijn miskend. Hij wijst er hierbij allereerst op dat zowel hij als zijn partner enkele malen als '*zij*' worden aangeduid. Dit loutere feit is evenwel niet meer dan een materiële vergissing en leidt nog niet tot de vaststelling dat de materiële motiveringsplicht of het zorgvuldigheidsbeginsel niet werd nageleefd. Aldus blijkt nog niet dat de inhoudelijke motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing foutief zouden zijn of dat de door verzoeker aangevoerde stukken niet op voldoende wijze zijn betrokken bij de besluitvorming. Er blijkt niet dat verzoekers belangen hierdoor op enigerlei wijze worden geschaad. Deze materiële vergissing kan dan ook niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Verzoekers stelling dat er enkel een '*copy-paste*' beslissing zou voorliggen, gaat verder volledig voorbij aan het gegeven dat voor beide weigeringsgronden een motivering is voorzien die wel degelijk op concrete wijze ingaat op de in het kader van de aanvraag voorgelegde bewijsstukken. Waar verzoeker verder nog aangeeft dat enkele keren wordt verwezen naar '*betrokkene*' daar waar dit '*betrokkenen*' diende te zijn, merkt de Raad ten slotte op dat deze taalkundige onvolkomenheid niet van aard is afbreuk te kunnen doen aan de duidelijke inhoudelijke motieven zoals deze aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen en verzoekers belangen hierdoor evenmin zijn geschaad.

Een schending van de artikelen 40bis of 40ter van de Vreemdelingenwet, van de (materiële) motiveringsplicht of van het zorgvuldigheidsbeginsel kan niet worden weerhouden ter nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Het eerste middel is ongegrond.

2.2.1. Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van artikel 17 van de richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging (hierna: de richtlijn 2003/86/EG) en van de motiveringsplicht.

Hij verstrekt volgende toelichting bij het middel:

"Artikel 17 van de richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging bepaalt het volgende:

"In geval van afwijzing van een verzoek, intrekking of niet-verlenging van een verblijfstitel, alsmede in geval van een verwijderingsmaatregel tegen de gezinshereniger of leden van diens gezin houden de lidstaten terdege rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokken persoon en met de duur van zijn verblijf in de lidstaat, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst. "

De bestreden beslissing betreft een beslissing waarbij het verzoek tot een verblijfstitel wordt afgewezen en valt aldus onder toepassing van deze bepaling.

De bestreden beslissing geeft op geen enkele wijze te kennen dat werd rekening gehouden met de aard en de hechtheid van de gezinsband van verzoeker en met de duur van zijn verblijf in België, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.

De bestreden beslissing is dan ook strijdig met artikel 17 van de richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging.

In het geval van verzoeker rijpt dit des te meer omwille van zijn homoseksuele geaardheid en de vervolging van homoseksuelen in Nigeria.

In het verzoek om machtiging tot verblijf dat verzoeker op 18 april 2013 had ingediend bij de burgemeester van stad Turhout op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet had hij uitdrukkelijk het volgende ingeroepen:

"Mijn cliënt is omwille van zijn homoseksuele geaardheid Nigeria ontvlucht en riskeert bij een terugkeer naar Nigeria te worden onderworpen aan een onmenselijke of vernederende behandeling. Immers, zijn geaardheid is inmiddels gekend bij zijn familie en zijn omgeving. Homoseksualiteit is strafbaar in Nigeria, in de shariawetgeving is zelfs de doodstraf door steniging mogelijk (zie diverse rapporteringen in bijlage, o.a. Algemeen Ambtsbericht Nigeria oktober 2012, Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken - stuk 2)

"3.5.3 homoseksuelen

Homoseksualiteit, hoewel in de wet niet bij naam genoemd, is in Nigeria strafbaar. 'Tegennatuurlijke vleselijke gemeenschap' wordt volgens de Criminal Code bestraft met 14 jaar gevangenisstraf. Een poging hiertoe wordt bestraft met een gevangenisstraf tot 7 jaar. Voor onzedelijke onvrijwillige handelingen met een jongen beneden de 14 jaar kan eveneens een straf tot 7 jaar worden opgelegd. Voor andere seksuele handelingen tussen mensen van gelijk geslacht gelden lichtere straffen. Volgens de sharia-wetgeving kunnen moslimmannen die zijn veroordeeld voor homoseksuele handelingen, maximaal de doodstraf door steniging krijgen. Voor moslimvrouwen gelden hiervoor zweepslagen en een celstraf tot zes maanden. Gedurende de verslagperiode zijn deze straffen voor zover bekend niet uitgevoerd. Beschuldigingen moeten eerst door minstens vier getuigen worden bevestigd. Zoals in veel Afrikaanse landen bestaat in Nigeria een afwijzende houding tegenover homoseksualiteit. Homo's worden sociaal niet geaccepteerd. De meeste homoseksuelen komen niet voor hun geaardheid uit. Zij leiden vaak een heteroseksueel leven uit angst voor discriminatie, afpersing, spot of het verliezen van hun baan. Homo 's treffen elkaar veelal via websites en op straat. In grote steden als Abuja en Lagos kunnen zij wat opener en vrijer voor hun seksuele geaardheid uitkomen.

Er is een aantal organisaties dat zich (als onderdeel van hun bredere programma) inzet voor de Lesbian, Gay, Bisexual and Transgender (LGBT)- gemeenschap. Global Rights is hiervan de bekendste. Deze Amerikaanse organisatie geeft onder andere training aan journalisten over objectieve berichtgeving ten aanzien van het onderwerp homoseksualiteit. De meeste organisaties moeten heel omzichtig te werk gaan om geen problemen te krijgen. Een officieel verbod op homo-organisaties is er echter niet. In de verslagperiode zijn voor zover bekend op zeer kleine schaal arrestaties verricht op grond van homoseksualiteit.

In oktober 2011 legde de Nigeriaanse regering het wetsvoorstel 'An act to prohibit marriage between persons of same seks, solemnization of same and for other matters related therewith ' voor aan het Nigeriaanse parlement, waarin verdere beperkingen worden opgelegd aan de vrijheden van de LGBT-gemeenschap. Eerdere soortgelijke wetsvoorstellen uit 2006 en 2009 zijn in de complexe en trage parlementaire molen blijven steken onder internationale druk en in de aanloop naar nationale verkiezingen.

De belangrijkste punten uit het wetsvoorstel zijn:

- een verbod op een huwelijk tussen personen van dezelfde sekse met de kans op maximaal 14 jaar gevangenisstraf;*
- een verbod op medewerking aan, getuigen van of het voltrekken van een gelijke-seksehuwelijk met de kans op maximaal 10 jaar gevangenisstraf en/of een boete variërend van 2.000 naira (circa €10/ US\$ 12) tot 50.000 naira (circa € 250 / US\$ 315);*
- een verbod op het registreren van, deelnemen aan en het steunen van LGBT-organisaties en/of bijeenkomsten met de kans op maximaal 10 jaar gevangenisstraf;*
- een verbod op het direct of indirect publiekelijk tonen van een amoureuze relatie tussen mensen van hetzelfde geslacht met de kans op maximaal 10 jaar gevangenisstraf;*

- een verbod op het inzegenen van gelijke-seksehuwelijken door kerken en moskeeën (geen strafmaat bekend);
- geen rechtsgeldigheid van buitenlandse gelijke-seksehuwelijken in Nigeria.

Eind oktober 2011 vond na eerdere lezingen door het parlement hierover een openbare hoorzitting plaats in de Standing Committee on Judiciary, Human Rights and Legal Matters, een commissie van de Senaat. Doel van de zitting was het horen van de visies van diverse (overheids)instellingen. De zitting werd bijgewoond door ngo's, religieuze organisaties, ambassades en media. Een aantal senatoren sprak zich in zeer harde bewoordingen uit tegen homoseksualiteit, onder wie de voorzitter die de openbare zitting leidde. Er waren ook interventies van ngo's, die hun inhoudelijke bezwaren op het wetsvoorstel gaven. Een meerderheid van de Senaat was echter voor het wetsvoorstel. Alleen het Huis van Afgevaardigden moet nog met het voorstel akkoord gaan, maar de praktijk leert dat het wetgevingsproces in Nigeria over het algemeen vrij traag is. Het is dan ook moeilijk in te schatten of en mogelijk wanneer de nieuwe wet zal worden aangenomen. "

(Algemeen Ambtsbericht Nigeria oktober 2012, Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, p. 48-50 - stuk 2) "

De overheid is dan ook op de hoogte van de situatie van betrokkene in Nigeria. De bestreden beslissing gaat hierop evenwel niet in.

De bestreden beslissing schendt dan ook de motiveringsplicht, aangezien uit de motivering op geen enkele wijze blijkt dat rekening gehouden werd met de aard en de hechtheid van de gezinsband van verzoeker en met de duur van zijn verblijf in België, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst. [...]"

2.2.2. De Raad wijst erop dat verzoeker zich niet dienstig kan beroepen op artikel 17 van de richtlijn 2003/86/EG. Zo kan het reeds volstaan erop te wijzen dat deze richtlijn betrekking heeft op de gezinshereniging met een derdelander en artikel 3, derde lid van de richtlijn uitdrukkelijk bepaalt dat de richtlijn niet van toepassing is op gezinsleden van een burger van de Unie.

Er blijkt geenszins op welke grond verweerder bij het nemen van de bestreden beslissing rekening diende te houden met de aard en de hechtheid van de gezinsband, de duur van het verblijf in België of het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met het land van herkomst. Verzoeker brengt bovendien ook geen concrete elementen in deze zin aan die zich zouden kunnen hebben verzet tegen het nemen van de bestreden beslissing.

Verzoeker verwijst wel naar de algemene situatie voor homoseksuelen in Nigeria, doch dit betoog heeft als dusdanig nog geen betrekking op een van vornoemde elementen. Verzoeker verwijst naar een aanvraag om machtiging tot verblijf die op 18 april 2013 werd ingediend bij de burgemeester van de stad Turnhout op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet waarin verzoeker wees op een risico op een onmenselijke of vernederende behandeling bij terugkeer naar Nigeria en dit gelet op zijn homoseksuele geaardheid. De Raad merkt evenwel op dat de thans bestreden beslissing enkel een beslissing betreft waarbij de aanvraag tot afgifte van de F-kaart als partner in het kader van een wettelijk geregistreerd partnerschap wordt geweigerd. Deze beslissing gaat niet gepaard met een verwijderingsmaatregel. De vraag of verweerder bij de afgifte van een later bevel om het grondgebied te verlaten rekening zal houden met het algemene verbod van artikel 3 van het EVRM en de aangevoerde situatie voor homoseksuelen in Nigeria, is thans niet aan de orde. Nu de bestreden beslissing niet gepaard ging met een bevel om het grondgebied te verlaten en enkel de vraag betreft of verzoeker voldoet aan de voorwaarden voor gezinshereniging met een Belg, blijkt niet dat verweerder rekening diende te houden met de aanvoerde grief ontleend aan artikel 3 van het EVRM in het kader van een andere procedure.

Een schending van artikel 17 van de richtlijn 2003/86/EG of van de motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

Het tweede middel is ongegrond.

2.3. Verzoeker heeft geen gegrond middel dat kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing aangevoerd.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juni tweeduizend veertien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS